

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobkyně **PhDr. H. P.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 18.6.2015, o **invalidním důchodu**,

takto:

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobkyně se včas podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované ze dne 18.6.2015 č.j. X, kterým byly námitky žalobkyně zamítnuty a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č.j. X ze dne 8.4.2015, jímž byl žalobkyni odňat invalidní důchod, bylo potvrzeno. Žalobkyně namítala, že při vypracování posudku lékařem ČSSZ neproběhlo její přímé osobní vyšetření, v čemž spatřuje neobjektivnost takového posudku. Za vadu řízení žalobkyně považuje, že ji správní orgány nedaly možnost vyjádřit se ve smyslu ust. § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, před vydáním rozhodnutí. Žalobkyně také namítá zpracování posudků vyloučenými osobami Lékařské posudkové služby (dále jen LPS).

Žádosti žalobkyně o ustanovení zástupce bylo zdejším soudem vyhověno a usnesením ze dne 20.7.2015 č.j. 19Ad 4/2015-25 byla žalobkyni ustanovena zástupkyně JUDr. Helena Hrubá, advokátka se sídlem Opava, Lidická 289/90. Na žádost žalobkyně byla tato advokátka zproštěna povinnosti zastupovat žalobkyni v tomto řízení usnesením soudu ze dne 30.10.2015.

Žalovaná v písemném vyjádření uvedla, že se v předmětné věci jedná o dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí žalované závislé především na odborném lékařském posouzení. S ohledem na námitky žalobkyně, navrhla provést důkaz posudkem příslušné posudkové komise MPSV ČR a rozhodnutí ve věci samé ponechala na úvaze soudu podle závěru posudkové komise.

Ze správních spisů bylo zjištěno, že rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 8.4.2015 č.j. X bylo rozhodnuto o odnětí invalidního důchodu od 14.5.2015 podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále „zdp“). Z odůvodnění plyne, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Opava ze dne 26.3.2015 žalobkyně již není invalidní podle § 39 odst. 1 zdp, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla pouze o 20 %. V posudkovém závěru posudku LPS OSSZ Opava ze dne 26.3.2015 je konstatováno, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole II., odd. A, pol. 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %.

Proti označenému rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 8.4.2015 podala žalobkyně námitky, o nichž žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 18.6.2015 tak, že se námitky zamítají a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č.j. X ze dne 8.4.2015 se potvrzuje. Žalovaná vycházela z posudku o invaliditě LPS ČSSZ Ostrava ze dne 15.6.2015, v jehož posudkovém závěru se uvádí, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je stav po odnětí pravého prsu pro invazivní ductální karcinom v červenci 2013, s proběhlou chemo a radioterapií ukončenou v říjnu 2013, pokračující hormonoterapií, s lehkým lymfedémem pravé horní končetiny a lehkou polyneuropatií končetin. Stav žalobkyně je stabilizovaný, onemocnění je v dlouhodobé remisi a postižení je funkčně lehké. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole II., odd. A, pol. 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Míru poklesu pracovní schopnosti hodnotí posudkový lékař LPS ČSSZ s ohledem na možnost využití dosaženého vzdělání a pracovní kvalifikace středem daného rozmezí (15-25 %), tj. 20 %. V uvedeném posudku je konstatováno, že zdravotní postižení žalobkyně není takového stupně závažnosti a rozsahu, aby odůvodňovalo hodnocení dle položky 1c, d, e kap. II odd. A, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., protože se nejedná o onkologické onemocnění v aktivní léčbě, nebo do šesti měsíců po jejím ukončení, onemocnění recidivující, generalizované nebo způsobující závažné funkční poruchy. K datu napadeného

rozhodnutí a k datu posouzení zdravotního stavu v rámci řízení o námitkách, zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav neodpovídal žádnému stupni invalidity. K datu napadeného rozhodnutí lékař LPS ČSSZ konstatoval, že posudkový závěr lékaře LPS OSSZ Opava vycházel ze správného použití posudkových kritérií, protože zdravotní stav a stupeň invalidity (pokles pracovní schopnosti) byl posouzen v souladu se zákonem č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, a vyhláškou MPSV č. 359/2009 Sb. Na základě takto provedeného přezkumu dospěl lékař LPS ČSSZ k výsledku, že posudkový závěr lékaře LPS OSSZ Opava ze dne 26.3.2015 lze potvrdit. V posudkovém zhodnocení je podrobně rozvedeno, z jakých podkladů posudkový lékař vycházel při vypracování posudku.

Posudkem posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 2.12.2015, který zdejší soud vyžádal v tomto řízení, bylo zjištěno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. k 18.6.2015 nebyla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. K jednání posudkové komise se žalobkyně nedostavila. Při vypracování posudku posudková komise MPSV vycházela ze zdravotnické dokumentace praktického lékaře MUDr. S. a z jeho nálezu ze dne 18.11.2014, z propouštěcí zprávy I. chirurgické kliniky FN Olomouc z 5.7.2013, z nálezů neurologické ambulance MUDr. L. z 2.7.2014, 11.12.2014, 12.3.2015, 28.4.2015, 11.6.2015, z nálezu EMG DKK MUDr. D. z 5.9.2014, z nálezů onkologické ambulance MUDr. L. z 5.9.2014, 11.12.2014, 12.3.2015, MUDr. S. z 11.6.2015, z nálezu gastrokopie SPEA Olomouc z 14.3.2012, z nálezů ortopedické ambulance MUDr. N. z 4.11.2014, 11.11.2014, z nálezu radiologického oddělení MUDr. C. z 6.11.2014, z nálezu psychiatrické ambulance MUDr. P. z 15.1.2015 a z nálezu MR LS páteře MUDr. Š. z 9.2.2015. Komise při posouzení vycházela také z úplné spisové dokumentace OSSZ Opava, spisové dokumentace KS v Ostravě včetně žaloby, doplnění žaloby a ze sdělení žalobkyně doručené posudkové komisi MPSV dne 30.10.2015 a 2.11.2015. V posudkovém zhodnocení se kromě jiného dále uvádí, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je stav po odnětí pravého prsu pro invazivní ductální karcinom s proběhlou chemo a radioterapií ukončenou v říjnu 2013, pokračující hormonoterapií s lehkým lymfedémem pravé horní končetiny a lehkou polyneuropatií končetin. Onemocnění se nachází dle opakovaného onkologického vyšetření v kompletní remisi. Dalšími zdravotní potížemi jsou recidivující vertebrogenní algický syndrom krční a bederní páteře na podkladě degenerativních změn s projevy cervikobrachiálního, cervikokraniálního syndromu a LIS vpravo, adhezivní kapsulitida levého ramene s lehkým omezením hybnosti, úzkostně depresivní porucha situačně podmíněná a dyspeptický syndrom horního typu. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu napadeného rozhodnutí je zdravotní postižení uvedené v kapitole II., odd. A, pol. 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kde je rozmezí stanoveno na 15-25 %. Posudková komise MPSV stanovila pokles pracovní schopnosti žalobkyně ve středu tohoto rozmezí, tj. 20 %, s ohledem na lehké funkční postižení a možnosti využití dosaženého vzdělání a pracovní kvalifikace. Žalobkyně byla v předmětné době schopna svého pracovního zařazení s vyloučením těžké fyzické práce, práce v nočních směnách a na rizikových pracovištích. Žalobkyně je schopna využít svého vysokoškolského vzdělání, zkušeností, znalostí a je schopna i rekvalifikace. Posudková komise MPSV

považuje doložené odborné nálezy za objektivní vyšetření zdravotního stavu žalobkyně, prokazující, že její zdravotní stav je stabilizovaný a nejedná se o žádný stupeň invalidity. Subjektivní zdravotní obtíže, uváděné žalobkyní, nemají v těchto objektivních odborných nálezech příslušný korelát a nejsou tudíž důvodem pro změnu přijatého posudkového závěru. Žalobkyní uváděná bagatelizace jejího zdravotního stavu včetně ignorance ze strany ošetřujících lékařů nemá dle hodnocení posudkové komise MPSV objektivní opodstatnění, neboť žalobkyně pravidelně chodí na kontroly do odborných ambulancí, což vypovídá o tom, že její zdravotní stav je řádně vyšetřován a léčen. Posudkové zhodnocení uzavírá, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., jelikož nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %.

U jednání soudu dne 19.1.2016, žalobkyně uvedla, že nenavrhuje důkaz spočívající ve vyhotovení posudku posudkovou komisí, neboť posudek zpracovaný týmž orgánem veřejné moci zjevně nemůže vyzníti v její prospěch. Žalobkyně také rozporovala správnost a úplnost údajů ve všech lékařských zprávách, z nichž se vycházelo při zpracování všech posudků ve správním i soudním řízení, neboť jako pacientka nemá možnost jakkoli ovlivnit, co lékař do dané zprávy napíše. Konkrétně uvedla lékařskou zprávu MUDr. P., která neodpovídá problémům tvrzeným žalobkyní u lékaře. Navíc s obsahem této zprávy se žalobkyně seznámila až při nahlížení do spisu, neboť ji do této doby neměla k dispozici. Z těchto důvodů rozporovala úplnost skutkových zjištění a trvala na zpracování znaleckého posudku, aby byl objektivně posouzen její zdravotní stav. K posudku LPS OSSZ Opava žalobkyně uvedla, že posudkový lékař MUDr. H. měl předem na věc svůj názor a nenechal ji domluvit. Z posudku LPS ČSSZ Ostrava dle žalobkyně nevyplývá, jaká vlastní zjištění posudková lékařka MUDr. H. provedla, ani co bylo měřitelným podkladem pro stanovení snížení pracovní schopnosti o 20 %. Žalobkyně také zdůraznila, jakož i v předchozích řízeních, vedlejší účinky hormonálního léku Femara, který je nucena užívat, zejména silnou únavu. K důkazům žalobkyně navrhla zpracování znaleckého posudku z oboru psychiatrie, provedení důkazu příbalovým letákem léku Femara, v části týkající se nežádoucích účinků a dále výsledk sestry žalobkyně Ing. E.P.

Soud si proto vyžádal doplňkový posudek posudkové komise MPSV k tvrzeným psychickým problémům a únavě žalobkyně, ve vazbě na užívání léku Femara a vlivu těchto vedlejších účinků na posouzení míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně. Posudková komise vycházela ze spisové dokumentace KS Ostrava, včetně žaloby a ze spisové dokumentace posudkové komise MPSV z předchozího řízení. V posudkovém zhodnocení ze dne 23.3.2016 posudková komise konstatuje, že tvrzené vedlejší účinky léku Femara jsou u žalobkyně pouze subjektivně vnímanými stesky, které se neprojevily objektivně na jejím zdravotním stavu, tudíž nemají žádný vliv na posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a nejsou důvodem pro změnu přijatého posudkového závěru. V závěru posudková komise MPSV uvádí, že trvá v plném rozsahu na svém posudkovém závěru přijatém při jednání dne 2.12.2015.

K jednání soudu dne 26.4.2016 se žalobkyně nedostavila a svou neúčast omluvila. Soud v souladu s ust. § 49 odst. 3 s.ř.s. rozhodl v nepřítomnosti žalobkyně.

V písemném závěrečném návrhu žalobkyně vytýká nedostatečně zjištěné rozhodné skutečnosti a nevypořádání se s žalobními námitkami v řízení před soudem, především neprovedení navrženého důkazu znaleckým posudkem z oboru psychiatrie. Za takovýto důkaz nepovažuje posudek posudkové komise MPSV, včetně jeho doplnění, neboť není nestranný. Žalobkyně uvedla, že soud nesprávně posoudil napadené rozhodnutí v intencích jejích námitek, včetně vady řízení před správním orgánem, a proto má za to, že důvody rozhodnutí soudu směřující k potvrzení napadeného rozhodnutí nejsou dostatečné. Žalobkyně navrhla, aby žalobě bylo vyhověno.

K námitkám žalobkyně obsaženým v žalobě a jejím doplnění, soud uvádí, že žalobkyně byla osobně přítomna jednání o posouzení zdravotního stavu lékařkou LPS ČSSZ Ostrava MUDr. H., tudíž neobjektivnost posudku namítaná žalobkyní pro posouzení zdravotního stavu bez přímého osobního vyšetření není důvodná. Tvzení žalobkyně, že ji správní orgány nedaly možnost vyjádřit se před vydáním rozhodnutí je v rozporu se správním spisem. Žalobkyně byla osobně přítomna jednáním o posouzení zdravotního stavu u lékařů LPS ČSSZ Ostrava dne 15.6.2015 i LPS OSSZ Opava dne 18.2.2015. Součástí záznamů o jednáních je prohlášení, jež žalobkyně podepsala, že byla seznámena s výsledkem posouzení zdravotního stavu a poučena o možnostech dalšího postupu. Odročené jednání ze dne 18.2.2015 proběhlo dne 26.3.2015 v nepřítomnosti žalobkyně na základně dostačující dokumentace. O výsledku posouzení byla žalobkyně informována písemně. Právo žalobkyně dané § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu, ve znění pozdějších předpisů porušeno nebylo. Co se týče námitky o vyloučení osob zpracovávajících posudky LPS z projednání věci, tuto námitku žalobkyně neuplatnila v průběhu správního řízení. Žalobkyně pouze požadovala v řízení před OSSZ Opava přípisem dne 5.3.2015 změnu oprávněných úředních osob – referentky a lékaře. Tento požadavek nebyl nijak odůvodněn a ředitelka OSSZ Opava jej shledala neoprávněným.

Soud konstatuje, že stěžejní otázkou bylo posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Soud byl proto povinen vyžádat si odborný lékařský nález. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav žalobkyně ve vztahu k určení invalidity a jejího stupně Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi, jak plyne z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Tato komise je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a zachované pracovní schopnosti žalobkyně, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován shora citovaný odborný lékařský posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. Posudková komise podala posudek v řádném složení stanoveném v § 16b zákona č. 582/1991 Sb., neboť v komisi byl vedle posudkového lékaře přítomen i lékař z oboru interního lékařství. Posudek byl vypracován s náležitostmi uvedenými v § 7 zákona č. 582/1991 Sb., kterým se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje se posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity, na základě zdravotní dokumentace žalobkyně. Krajský soud s ohledem na výše uvedené neměl důvod zpochybnit závěry posudkové komise MPSV ČR v Ostravě, že u žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu dochází k poklesu pracovní schopnosti v míře 20 %. S ohledem na námitku žalobkyně, týkající se jí užívaného léku Femara, byl

posudek doplněn dne 23.3.2016 za účelem posouzení vlivu vedlejších účinků hormonální terapie – léku Femara na pokles pracovní schopnosti žalobkyně. Posudková komise MPSV ČR v Ostravě uvedla, že tvrzení žalobkyně o účincích hormonální terapie – léku Femara jsou jejími subjektivně vnímanými stesky, které se neprojevily objektivně na jejím zdravotním stavu, a tudíž nemají žádný vliv na posouzení míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně. Subjektivně uváděné zdravotní potíže žalobkyně nemají v objektivních odborných nálezech příslušný korelát a nejsou důvodem pro změnu přijatého posudkového závěru. Za tohoto stavu, kdy soud neměl pochybnosti o objektivitě závěrů posudkové komise MPSV ČR v Ostravě, nevyhověl důkaznímu návrhu žalobkyně na zpracování znaleckého posudku za účelem posouzení jejího zdravotního stavu, kromě jiného i znaleckého posudku z oboru psychiatrie (ten ve vztahu k vedlejším účinkům léku Femara na zdravotní stav žalobkyně).

Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu III. stupně.

Soud na základě shora uvedeného žalobu jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí respektoval ust. § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s., vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalované prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti výroku tohoto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů od dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních k Nejvyššímu správnímu soudu se sídlem Brno, Moravské náměstí 6 a rozhoduje o ni Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické

vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 26.4.2016

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně